

Küldött

A Veszprémi Főegyházmegye lapja

IV. évfolyam 1. szám, 2015. Nagyböjt

– 70 ÉVE HALT VÉRTANÚHALÁLT BÓDI MÁRIA MAGDOLNA

– MEGSZENTELT ÉLET ÉVE - INTERJÚ DÉKÁNY Á. SIXTUS ZIRCI APÁTTAL

PÁLYÁZAT

BÓDI MAGDI EMLÉKÉRE

Dudás Rebeka és Gyöngyös Luca
(Szent Anna Róm. Kat. Óvoda, Pápa)

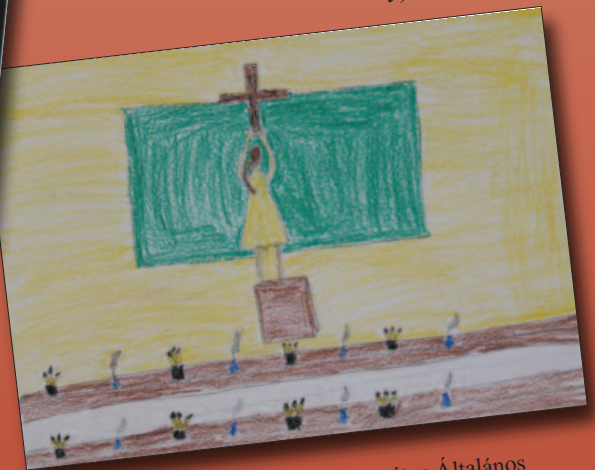
Nagy-Balázs Alíz (Ranolder János
Róm. Kat. Ált. Isk. Keszthely,
Általános iskola 5-8. osztály)

Bogdán Kinga
(Nagyboldogasszony Róm.
Kat. Ált. Isk. Tapolca,
Általános iskola 1-4. osztály)

Szép Benedek (Nagyboldogasszony Róm. Kat. Ált.
Isk. Tapolca, Általános iskola 5-8. osztály)

Ábrahám Zalán (Litéri Református Általános
Iskola, Általános iskola 1-4. osztály)

A DÍJÁTADÓ 2015. FEBRUÁR 20-ÁN.

Bővebben a 9. oldalon

Küldött: A Veszprémi Főegyházmege lapja. Kiadja a Szaléziánium Érsekségi Turisztikai Központ, 8200 Veszprém, Vár u. 31. Tel.: 88/580-528. Fax.: 88/580-529, e-mail: kuldott@veszpremiersekseg.hu.
A szerkesztőbizottság tagjai: dr. Márfi Gyula érsek, dr. Mail József, Megyesi Ferenc, Pálfalviné Ósze Judit.
Munkatársak: dr. Léner-Pintér Sára, Németh Erika, Földi Gábor, Nagy Zoltán. Fotó: Szaléziánium.
Kéziratokat és fotókat nem őrünk meg és nem küldünk vissza. A kéziratok rövidítési jogát fenntartjuk.
Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók. Lapzártá: A megjelenést követő hónap 15. napja.

NAGYBÖJTI GONDOLATOK BÓDI MÁRIA MAGDOLNA VÉRTANÚSÁGÁNAK 70. ÉVFORDULÓJÁN

A nagyböjt szóról az embernek elsősorban a hústól való megtartóztatás, illetve a "napi háromszori étkezés egy jóllakással" jut eszébe.

Pedig a húsvét előtti szent 40 napnak nem is ez a lényege.

A lényeg a bűnbánat. Ezt a Jézus által használt nyelv sub-nak, megtérésnek, megfordulásnak mondja, amelyen iránymódosítást is érthetünk. A görög nyelv ugyanezt metanoiának, vagyis gondolkodásunk és érzületvilágunk megváltoztatásának nevezi, miként a német nyelvben használt kifejezés, a Sinnesanderung is.

Nagyon fontos, hogy a bűnbánat, illetve a lelki megújulás igénye hassa át nagyböjtben azokat a gyakorlatainkat is, amelyek ebben az időben különösen is időszerűek.

Ezek közé tartozik természetesen a böjt is, amely valamikor kemény próbatételt jelentett a buzgó híveknek is: húshagyó kedden valóban "meghagyták", félretették a húst egészen Jézus feltámadásának ünnepéig. Nem véletlen, hogy ezt a napot még ma is "hús-vét"-nak hívjuk.

(Azt talán mondani sem kell, hogy az Úr dicsőséges feltámadása megünneplésének nem ez a lényege, miként a feltámadásra emlékeztető heti ünnepnapunk sem a "vásár napja" igazán...) - Ma a böjti előírások a latin katolikus egyházban nagyon leegyszerűsödtek, ez azonban nem jelentheti azt, hogy a böjtöt kiiktathatjuk az életünkéből. Inkább arra van szükség, hogy ki-ki megtalálja az önmegtagadásoknak azt a módját, amely neki a leghasznosabb. Böjtöljünk kávéban, dohányban, édességekben, alkoholos italokban, böjtöljünk kozmetikumokban, böjtöltessük fülünket, szemünket, nyelvünket, fegyelmizzük magunkat játékban, szórakozásban stb.

Az I. nagyböjti prefáció azt kívánja az Egyház tagjaitól, hogy "most többet imádkozzanak, buzgóbban gyakorolják az irgalmaság tetteit, s az újjászületés szentségei által az istengyermekség teljességére jussanak". Imádkozunk ne csak önmagunkért és szereteteinkért, hanem másokért is, például azokért, akik a keresztség és a bérálás szentségeinek felvételére készülnek, akik most lesznek első gyónók és első áldozók, akik szükölködnek, akik menekülni kényszerülnek vagy háborúban élnek, akiknek élete krízisbe került, akik bűneikben vergődnek és nem találják a menekülés útját.

Segítsük adományainkkal a szegényeket, látogassuk a magányosokat, ápoljuk betegeinket, keressük fel a börtönben lévőket is. (Ezt teszi a Szentatya is, ezt teszem én is Veszprémben és Sopronkőhidán.) Járuljunk mi magunk is minél gyakrabban a bűnbánat szentségéhez és az oltáriszentséghez.

És most hadd szóljak néhány szót Bódi Mária Magdolnáról, akinek vértanúhaláláról április 18-án 10 órától kezdődően emlékezünk meg a litéri temetőben, illetve onnan átvonulva a litéri iskola udvarán, ahol 70 évvel ezelőtt, 1945. március 23-án egy gyilkos golyó kioltotta életét.

Bódi Magdi havonta kétszer gyónt, tudomásunk van arról is, hogy legalább kétszer végzett életgyónást, pedig ő nálunknál sokkal inkább került minden bűnt és bűnös kísértést. Utolsó éveiben naponta áldozott, ennek kedvéért (a korabeli szigorú előírások

miatt) gyakran le kellett mondania a reggelijéről is. Böjtre és önmegtagadásra nem kellett őt biztatnia lelkipapjának, inkább arra intenie, hogy ezen a téren kerülje el a túlzásokat.

Imaélete egészen csodálatos volt. Már Köveskálón, 10 éves korában észrevették hozzátartozói, hogy képes volt órákon át imádkozni. Később a napi több órás imádság rendszeressé vált életében. És ahogy Teréz anyát és nővéreit a több órás imádság nem akadályozta a szegények és a betegek (leprások) szolgálatában, úgy őt sem akadályozta az Úrral való együttléti kötelességeinek teljesítésében. Munkahelyéről soha el nem késett, mindig megbízható volt, nemcsak előjárói, hanem a vallásosságát gúnyolók is kénytelenek voltak egy idő múltán tisztelni őt - a munkában való helytállás miatt.

De kivette részét a házi, a házkörüli és a mezőgazdasági munkákból is. Mindenkiene igyekezett segíteni. Egy szegény árvagyerek javára pénzt gyűjtött, hogy meleg ruhát csináltathasson neki. Időseket látogatott és segített, gyerekekkel és dolgozó lányokkal (köztük ún. munkaszolgálatos lányokkal is) sokat foglalkozott, sebesült katonákra is gondja volt. Utolsó éveiben naponta mindössze 3-4 órát aludt, mégis mindig erősnek mutatkozott, tele étellel és vidámsággal. Fényt vitt a puszták, a falvak és a Nitrokémia Gyár lelki szürkeségébe és sötétjébe.

Fontos tudnunk, hogy nála az imádság és a szentmisen való részvétel sosem kínos kötelességteljesítés volt, hanem belső lelki igény kielégítése, lelkében olyan természetfeletti éhség jelentkezett már gyermekkorában, amelyet természetes okokkal nem tudunk megmagyarázni. (Kétségkívül volt néhány fiatal, tehetséges és jólelkű lelkipásztor - dr. Androsits István, dr. Oross István és dr. Temesi József -, akik szerepet játszottak lelki fejlődésében, de úgy tűnik, hogy a hatás kölcsönös volt: Magdi legalább olyan jó hatással volt lelkipásztoraira, mint azok öreá.)

Nem provokálta a legkevésbé sem a vértanúságot, de tudatosan felkészült rá. Nem azért védekezett elsősorban az erőszakra készülő katona ellen, mert el akarta kerülni a tisztaságát megrontó cselekedet kellemetlen következményeit, hanem azért mert örökös szüzességet fogadott mennyei Jegyesének, Jézusnak. A fogadalmat pedig nem azért tette, mert idegenkedett a házassélettől vagy az anya-szereptől, hanem azért, mert meg volt győződve róla, hogy a Mester tőle ezt kívánja. (Egyébként nagyon szerette és tisztelte szüleit, általában az anyákat, és igazi anyai szeretet élt szívében, amikor gyerekekkel foglalkozott.)

A korabeli bürokratikus világi és egyházi előírások miatt nem lehetett szerzetes, de ebben is volt valami gondviselészerű. Így lehet most példaképe a világban élő munkásfiataloknak, a világi apostoloknak és így igazolhatja Szalézi Szent Ferenc és a II. Vatikáni Zsinat tanítását, amely szerint az életszentség nem kiváltságos osztályok privilégiuma, hanem mindenki számára elérhető. Akinek lelkében kigyúlt a hit fénye, amely a reménnyel egyesülve táplálja az Isten- és emberszeretet lángját.

+ Márfi Gyula
veszprémi érsek

BÓDI MÁRIA MAGDOLNA ÉLETE

Bódi Magdi és édesanyja – 1941-ben

A Veszprém megyei Litéren 1945. március 23-án egy kedves, csinos és szentéletű munkáslány vértanúhalált szenvedett Krisztusért. A Krakkói Isteni Irgalmasság-bazilika magyar kápolnájának (Capella Communio Sanctorum) a magyar szenteket és boldogokat ábrázoló hatalmas mozaikján ott található a boldoggá avatásra várók között Bódi Mária Magdolna arcképe is.

Magdi rövid, de teljesnek mondható földi életét Főegyházmegyénk területén élte le. Szülei uradalmi cselédek, válásos nevelést nem kaptak. Az édesapa iratainak hiányában a szülők szentségi, sőt polgári házasságot sem köthettek.

1921. augusztus 8-án Szigligeten született kislányuk. A badacsonytördemeci templomban keresztelték meg augusztus 15-én, de sajnos Magdi sem kapott a családban vallásos nevelést, csak az iskolai hittanórákon tanult istenismeretet. Buzgón végzett első áldozásától kezdve Jézus maga vonzotta, vezette minden jóra, szépre fogékony lelkét. Talpraesett, vidám, jó tanuló gyermek volt. Hitoktatója és tanítója hamar fölfigyelt rá.

1934-ben költöztek Köveskálról Mámapusztára. Olvasni nagyon szeretett. A plébánosától kapott, lelki fejlődését elősegítő vallásos könyvek révén egyre komolyabb hitbéli tudásra tett szert, amit tettekre igyekezett váltani. Magdi tizennegyedik életévében már nagy igyekezettel segített a háztartásban, a mezei munkában is jobb keze lett édesanyjának, aki korán észrevette hosszantartó imádságait, apró önmegtágadásait. Ezek mind jobban erősítették Jézus iránti hűségét, edzették akaratát. Mindenütt segített, ahol csak szükségét látott. Különös szeretettel foglalkozott a kis gyerekekkel, akiket sok kedvességgel igyekezett Jézushoz vezetni.

17 éves volt, amikor Balatonfűzfőn népmissziót tartottak. Ekkor kezdett megvilágosodni előtte, hogy egészen Jézusé akar lenni. Vonzotta a szerzetesi élet – ennek megvalósulásában akadályt jelentett egyházjogilag törvénytelen származása. Fájó szívvel vette tudomásul, hogy az akkori rendi

szabályok értelmében ezt a vágyát nem követheti.

A következő évben a Fűzfőgyártelepi Nitrokémia Rt. munkásnője lett. Gyári munkája mellett otthon továbbra is ő végezte a háztartási munkák nagy részét. Három műszakos beosztása ellenére megtalálta annak módját, hogy a gyártelepi templomban naponta találkozzék a szentáldozásban az Úr Jézussal. A gyárban sokféle ember dolgozott, gyakori a káromkodás, ocsmány beszéd. Gyakori az egyházellenes, rágalmazó beszéd is. Munkatársai tapasztalhatták, hogy Magdi a vallásossága miatt saját személyét ért ugratásokra talpraesetten, derűvel válaszolt. Az egyházellenes vádakát biztos világnézeti tudással, okos érveléssel, de sohasem sértő módon cáfolta meg. Mivel magatartását a szelíd szerénység jellemezte, amelyhez adott esetekben kellő humor is jártult, munkatársai kezdeti ellenérzését tisztelet váltotta fel. Jelenlétében már vigyáztak szavaikra. A gyár vezetői is megbecsülték jó munkáját.

Csinos nő lett, akinek több kérése is volt. Nagyon szerette a kisbabákat, kisgyerekeket, nagyra becsülte az anyaságot. Mégsem a házasságot választotta. Húszévesen első zárt lelkigyakorlatán kellő megfontolás után 1941-ben szüzességi fogadalmat tett. 1942-ben kongreganistává avatták. Ezután még nagyobb buzgalommal foglalkozott a Szívgyárda keretében az addig is általa vezetett gyermekekkel. Fűzfőgyártelepen a polgári iskolát magántanulóként végző csoport felnőtt tagjai között sikeresen tette le a vizsgákat.

Mindezek mellett sokféle szeretetszolgálatlalt igyekezett segíteni minden rászoruló. Ezt a munkát még fokozta, ami-

Vilonyai apostoli munkában

kor a Katolikus Dolgozó Lányok Szövetsége vezetőképző tanfolyamának elvégzése után nagylányokból kis csoportot szervezett. A szövetség szellemében csoportjában az iparban dolgozó munkáslányokat öntudatos katolikus világnézetre nevelte, miközben közösen végezték a szeretetszolgálatot és apostoli munkát, melyet a fiatalok vidámsága jellemzett. Háborús idők voltak. Ápolónői tanfolyamot szervezett a lányok számára, melyen maga is részt vett. Magdi és leányai öregeket, kisgyermekes anyákat segítettek. Látogatták a füredi katonakórház sebesültjeit. Ahol segítséget láttak, segítettek. Magdi nagylányait a hit útján, lelki ügyeikben is segítette, és ők bizalommal tárták fel előtte szívük titkait.

Magdi kérte az Úrtól, hogy fiatalon halhasson meg, és halálával is közelebb segíthesse a fiatalokat öhozá. 1944-ben Magdi családja már Litéren lakott, decemberben a harcok zaja mind közelebről hallatszott. A nők sorsáról aggasztó híreket hallva tisztaságuk megvédésére buzdította lánytársait, és elhatározta, hogy élete feláldozása árán is megtartja Jézusnak tett fogadalmát. Ennek ideje 1945. március 23-án jött el. Az asszonyok az óvóhely lejárataiban tartózkodtak, amikor két fegyveres szovjet katonára érkezett. Egyikük lett a bunkerban Magdi támadója. Magdi ellenállt, és a katonától megszabadulva menekülni igyekezett, miközben a bunker lejárataánál a többieket figyelmeztette felindult arccal, de nyugodt hangon: – Anuska, meneküljön, mert magán lesz a sor. Én már meghalok... Édesanyám, menjenek innen, én most már meghalok. – Közben a túlsó kijáratnál megjelent a katona, dühös arccal. A szeme alatt vér szivárgott, Magdi védekezésének nyoma. Magdit az udvaron meglátva azonnal lőtt. Vagy hat lövés fűrődött Magdi hátába, aki az első lövésnél megállt, a második lövésnél két karját az ég felé tárta, majd összezárta e szavakkal: „Uram, Királyom! Végy magadhoz!” Zsebében újra a rózsafüzért szorította. Az utolsó golyó szíven találta. Magdi arccal előreesett.

A gyászoló család

Munkába menet a gyárba

Két hét múlva – az ostromállapot idejére adott római felhatalmazások alapján – szülei szentségi házasságot kötöttek. Az akkori állami törvények ezt polgári kötésnek is elfogadták. Szülei ezután vallásosan éltek.

Magdi halála után Mindszenty József, akkor még veszprémi püspök rendelkezésére alapos, húszoldalas jegyzőkönyv készült a történekről. A leírt tények alapján megindult a kanonizációs eljárás, és a szükséges iratok latin nyelvre történő fordításai is elkészültek. Sajnos, az okmányok Rómába nem jutottak el, tisztázatlan körülmények között elvesztek.

1990-ben lehetővé vált az ügy folytatása a szerencsésen megmaradt húszoldalas jegyzőkönyv alapján (mely különálló irat, a kivizsgálás aktáinak előzménye volt). Magdi lelképásztora és más tanúk ekkor még éltek, így lehetőség nyílt a tanúvallomások újbóli felvételére. Reménykedhetünk abban, hogy nem csak a krakkói magyar kápolna mozaikján, de a kanonizált magyar boldogok, szentek között is helye lesz Bódi Magdinak.

Ismertessük meg őt azokkal is, akik eddig nem hallottak róla, és kérjük közbenjárását!

Imameghallgatásokat kérnénk a Veszprémi érsekségnek jelezni.

KIÁLLÍTÁS NYÍLT BÓDI MÁRIA MAGDOLNA TISZTELETÉRE A SZALÉZIÁNUMBAN

A Szaléziánum Érsekségi Turisztikai Központ Bódi Mária Magdolna tiszteletére kiállítást rendezett „Bódi Mária Magdolna, ahogy ÉN látom” címmel, melynek megnyitójára február 21-én, szombaton került sor.

A kiállítás megnyitóján Pálfalviné Ősze Judit, a Szaléziánum igazgatója köszöntötte a megjelenteket. Örömet fejezte ki, hogy Bódi Magdi élete milyen sokakat megérintett, ez különösen az előző nap sorra került pályázati eredményhirdetésnél derült ki.

Kovács Elemérné Bódi Mária, Magdi unokahúga a családjára, elsősorban nehéz sorsú nagyszüleire emlékezett, akik Magdit és két fiútestvérét felnevelték, majd köszönetet mondott a kiállítás szervezőinek, az igazgató mellett dr. Léner-Pintér Sárának, az intézmény igazgatóhelyettesének, egyben a kiállítás tervezőjének. Szedlák Attila, Litér polgármestere, elmondta, hogy 10 évvel ezelőtt – újonnan megválasztott polgármesterként – találkozott Bódi Magdi történetével Szécsi Ferenc atya jóvoltából, akinek, mint a Litért is ellátó balatonfüzfői plébánosnak, távollétében is köszönetét fejezte ki munkájáért. Hangsúlyozta, hogy mindent megtesznek a litérik, hogy a vértanulány emlékét méltóképpen megőrizték és az utódoknak továbbadják. A kiállítást Márfi Gyula érsek nyitotta meg, aki kiemelte, hogy a vallástalan és barátságtalan üzemek világában Magdi megőrizte hitét, s tanúságtévő életével kivívta az emberek tiszteletét. Reményét fejezte ki, hogy boldoggá avatására belátható időn belül sor kerül.

Az 1945. március 23-án, Litéren egy szovjet katona gyilkos golyójától vértanúságot szenvedett fiatal lány boldoggá avatási pere folyamatban van. A Veszprémi Főegyházmege és a Litért ellátó Balatonfüzfői plébánia minden esz-

tendőben komoly ünnepséget szervez a mártírhalál évfordulóján. Most a 70. évfordulón a megemlékezések első állomása ez a kiállítás, és a hozzá kapcsolódó rajz-, vers- és novellapályázat. Ez utóbbi díjátadójára február 20-án került sor, a legszebb alkotások pedig március 17-éig tekinthetők meg a Szaléziánum árkádos folyosóján.

A „Bódi Mária Magdolna, ahogy ÉN látom” címet viselő kiállítás egy egyszerű, szegény sorsú lány életét mutatja be, az egyházközségében, a gyárban és a munkáslányok között végzett munkáján keresztül. A háború borzalmait szemlélve pedig eljutunk az óvóhelyre, amely előtt a halálos lövések érték.

Példája és tisztelete a 40 év hallgatás ellenére máig közöttünk él, és mai fiatalok előtt is például szolgálhat.

A kiállítás szeptember 30-ig tekinthető meg a Szaléziánum időszaki kiállítóterében.

Kovács Elemérné

Szedlák Attila

Márfi Gyula, érsek

PÁLYÁZAT BÓDI MÁRIA MAGDOLNA EMLÉKÉRE

A Szaléziánium Érsekségi Turisztikai Központ december végén pályázatot írt ki az 1945. március 23-án, Litéren vértanúságot szenvedett Bódi Mária Magdolna emlékére. A pályázat szorosan kapcsolódik a Szaléziánumban február 21-én nyíló kiállításához, mely szintén a „Bódi Mária Magdolna, ahogy ÉN látom” címet viseli.

A pályázat díjkiosztójára február 20-án került sor. Összesen mintegy 100 alkotás, rajzok, fotók, versek és novellák érkeztek be a decemberben meghirdetett pályázatra.

A rajzpályázatra inkább a fiatalabbak, így az óvodások, és a kisiskolások pályáztak, míg a novellapályázat a felnőttek körében is népszerű volt. Összesen 27 pályaművet értékelt a zsűri, 15 grafikai, és 12 irodalmi alkotást. A díjazottak elsősorban a Főegyházmegye által fenntartott óvodák és iskolák növendékei közül kerültek ki, de Litéről, Papkeszről, illetve Balatonfüredről is több pályamű érkezett, és kapott díjat. A pályázatok azonban nemcsak az egyházmegye területéről érkeztek, hanem volt erdélyi, Tolna megyei, valamint esztergomi is a díjazottak között.

A díjkiosztón Pálfalviné Ősze Judit, a Szaléziánium igazgatója örömet fejezte ki, hogy milyen sokakat megszólított Bódi Magdi életpéldája. Nagy Károly apátkanonok, a Szent Mihály Bazilika plébánosa köszöntötte a jelenlevőket. Beszédében utalt arra – miután ő is végigolvasta a díjazott irodalmi mű-

veket – „hogy milyen fontos, hogy azt lássuk meg Bódi Magdi példája nyomán, hogy mit mutat nekünk 2015-ben, 70 évvel a vértanúsága után. Utalt arra, hogy sajnos a béke most sincs jelen a környezetünkben, hiszen háború zajlik egy szomszéd országban, de Európába máshonnan is menekültek érkeznek. 70 éve se volt ez másként, de egy fiatal lány képes volt a tisztaságáért, és a társaiért feláldozni az életét.

A pályázat egyik elbírálójaként Szikra Ágnes, a Szaléziánium munkatársa örömet fejezte ki, hogy ilyen széles réteget mozgató meg Bódi Mária Magdolna szellemisége, az órával emlékezés. Igényes, irodalmilag is értékes alkotások, valamint inkább gondolatilag fontos pályamunkák is érkeztek. Bódi Magdi naplójának egy lapjától kezdve volt még visszatekintés az életére a vértanúság pillanatában, a katona szemszögének bemutatásán át a ma emberének történő példaadásig sokféle szempont felmerült Bódi Mária Magdolna lelkesége és szellemi hagyatéka kapcsán a pályázókban.

A képzőművészeti alkotások között kiemelendő, hogy sok képen nem csak a vértanúság pillanatát ábrázolták a pályázók, hanem emellett a dolgozó, önfeláldozó élet, életkedv, öröm is megjelenik Magdi Istennek tetsző életében.

A pályaművekből válogatás tekinthető meg a Szaléziánium árkádos folyosóján március közepéig.

DÍJAZOTT KÉPZŐMŰVÉSZETI ALKOTÁSOK

ÓVODA: Dudás Rebeka és Gyöngyös Luca közös rajz (Szent Anna Római Katolikus Óvoda, Pápa)

ÁLTALÁNOS ISKOLA 1-4. OSZTÁLY:

Bogdán Kinga (Nagyboldogasszony Római Katolikus Általános Iskola, Tapolca)
Fekete Liliom (Padányi Biró Márton Római Katolikus Iskola, Veszprém)
Simon Luca (Padányi Biró Márton Római Katolikus Iskola, Veszprém)
Ábrahám Zalán (Litéri Református Általános Iskola)

ÁLTALÁNOS ISKOLA 5-8. OSZTÁLY:

Győri Boglárka (Ranolder János Római Katolikus Általános Iskola, Keszthely)
Nagy-Balázs Alíz (Ranolder János Római Katolikus Általános Iskola, Keszthely)
Negyedes László (Szent István Római Katolikus Általános Iskola, Pápa)
Lőrinczi Gábor Ádám (Szent István Római Katolikus Általános Iskola, Pápa)
Szép Benedek (Nagyboldogasszony Római Katolikus Általános Iskola, Tapolca)
Boda Egon (Ranolder János Római Katolikus Általános Iskola, Keszthely)
Rada Kinga képregény (Litéri Református Ált. Isk.)

KÖZÉPISKOLA 9-12. OSZTÁLY:

Szűcs Boglárka, fotósorozat (Árpád-házi Szent Erzsébet Középkiskola, Esztergom)

FELNŐTT KATEGÓRIA:

Teleki Gábor, Ivancsics-Rieger Klaudia

DÍJAZOTT IRODALMI ALKOTÁSOK:

ÁLTALÁNOS ISKOLA 7-8. OSZTÁLY:

Takács Szabina, esszé (Bocskai István Református Ált. Isk. Papkeszi)
Erdélyi Kinga, esszé (Bocskai István Református Ált. Isk. Papkeszi)
Loridán Kitti, esszé (Bocskai István Református Ált. Isk. Papkeszi)

KÖZÉPISKOLA 11-12. OSZTÁLY :

Horváth Eszter, vers (Árpád-házi Szent Erzsébet Középkiskola, Esztergom)

FELNŐTT KATEGÓRIA:

Csizmaziáné Blaschke Katalin, ifjúsági színdarab

Csatlós Melinda, novella

Molnár Péter, novella

Horváth Gábor István, vers

Jekelfalvi Judit, esszé

Magos Orsolya, vers

Zagyva Richárd, novella

Dr. T. Bukovszky Magdolna, novella

A beérkezett alkotásokból kiadvány készül, melynek bemutatása Litéren lesz 2015. április 18-án, az ünnepi megemlékezés keretében.

A FÉNY ERŐSEBB A SÖTÉTSÉGNÉL

A televízióban egyik nap láttam, hogy egy ukrán asszony összekulcsolt kézzel áll és zokogva békéért könyörög. Összeszorul a szívem ezeknek a képeknek a láttán, ezek az emberek egész életükben azért dolgoztak, hogy nyugodalmas családi otthonuk legyen, bármennyire szegényen is éltek. Most pedig a bombák, gránátok elpusztítanak mindent, elveszítik otthonaikat, életüket. A mai modern világ civilizált kultúrájában ez borzalmas látvány. Rengeteg menekült jön át a magyar határon, mezítláb a hideg jeges vízben, asszonyok gyermekeiket átölelve, pokrócba takarva, talán azt súgják nekik, hogy itt majd béke lesz és boldogság, itt jó életük lesz. Lelki oldalról nézve olyan ez, mintha a betlehemi történet újra megismétlődne: „Szállást keres a Szent család”, szállást keresnek az emberek, s nincs, ki befogadja őket. Azt gondoltam, hogy hetven év távlatából ezek a képek nem fognak újra megismétlődni, családok szétszakítása, rengeteg ember halála. Azt gondoltuk már nem lesz többet ilyen: városokat lebombáznak, hidakat felrobbantanak. Azt hittük, hogy már csak emlék, amire évről évre emlékezünk, az, ami 70 éve történt, és eljött közénk a béke. Akkoriban, ebben a békétlen időszakban az utolsó napokban is számtalan áldozatot szedett a háború. A veszprémi egyházmegyében is papok, szerzetesek és hívek is az életüket adták az esztelen háborúban. Egy kicsike kis faluban Veszprémtől nem messze, Litéren egy fiatal lány is az életét adta. „Mert nincs nagyobb szeretet annál, mint aki barátaiért adja az életét”, odaadta fiatal lányokért, azokért, akiket nevelt, akiket megtanított dolgozni, imádkozni. Egy egyszerű munkáslány volt, akinek ott élt a szívében a szeretet lángja. Ő, aki az életnek a nehézségeit megismerte, a hajléktalanságot, hiszen a szülei mindig költöztek, az egyszerűséget, a szegénységet, az éhezést, a gyaloglást az iskolába, a templomba. Megismerte, hogy mit jelent küzdeni az életért. Aki igazán küzd valamiért, az tudja csak megérteni, hogy milyen áldozattal jár, ha végre elérte a kitűzött célját. Ez a lány Bódi Magdi. Az a lány, aki gyermekkorában nélkülözött, de

szomjazott a tudásra, mert a tudással megnyílik a világ. A lány, aki észrevette a munkások között a durvaságot, a kegyetlenséget, az erkölcstelenséget, a gúnyolódást az Egyház iránt. Ő azonban erőt nyert, és oda akarta adni magát egészen az Istennek. A kolostor csendjére vágyakozott, hogy imádságban tökéletesedjen, de az Isten mást akart. Magdit a munkások közé küldte, és ott eszközként felhasználta. Nap, mint nap csiszolta a kápolna csendjében, mert tudta, hogy csak az imádságban kaphat menedéket a békétlenség között. Ő felajánlotta a tisztaságát, s odaadta az életét, ahogy Szent János Pál pápa is mondta, „Egészen tiéd”. Odaadta magát egészen Jézusnak. Úgy ment vissza az emberek közé,

mint bárány a farkasok közé. Ápolta a beteget, összegyűjtötte és tanította a lányokat. S a környezetében elcsitultak a fegyverek, a káromkodó emberek is megszelídültek. Nem beszéltek többé tiszteletlenül az Istenről. Aztán elérkezett a végső pillanat, már közeledett a front a gyárhoz, haladt nyugat felé, elért Litérhez. A részeg katonák nőt kerestek. Magdolna a pince mélyén a lányokkal, asszonyokkal, ahonnan, mint a ka-

takombák mélyéről az imádság szállt. Azonban az orosz katona őt akarja, de ő védte magát, és megsebezte a katonát, majd elszaladt a pincéből. De a sebesült, felbőszült orosz utána lőtt, és eltalálta. Utolsó szavaival az ég felé néz, talán épp úgy, mint Goretti Mária, akihez hasonlíthatni lehet életét, imádságos lelkületét. Megható, amikor édesapja megtalálja, és pokrócba tekeri testét, az áldozatot a magyar ifjúságért, a magyar lányokért, a családokért. Így kell emlékeznünk 70 év távlatából vértanúságára, hogy ma, amikor maradiságnak tartják a tisztaságot, s oly könnyen odaadják sokan, hívja fel Magdolna a figyelmet, hogy a legdrágább kincs, mit Istentől kaptunk, s neki adjuk: Őrizzék a tisztaságot!

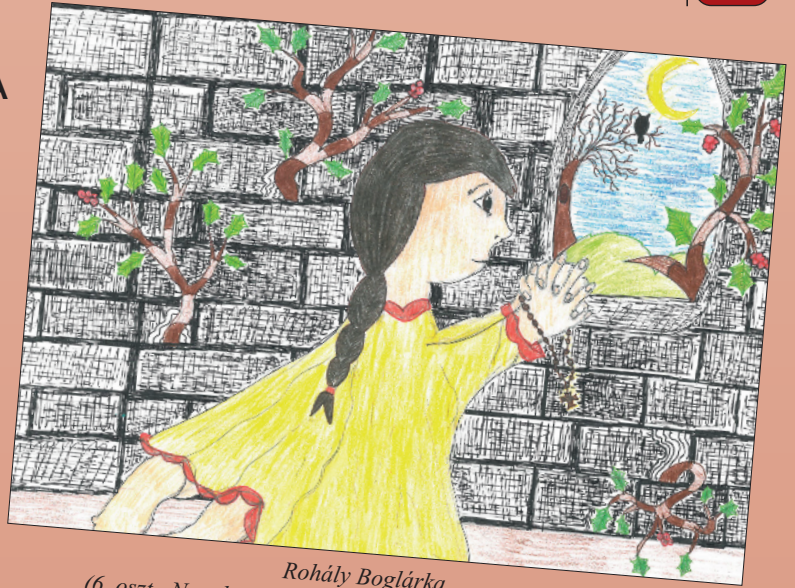
Egy egyházmegye boldogan mutatja fel a vértanúság zászlaját, melyben ott van Bódi Magdolna, aki életét adta másokért.

Nagy Károly apátkanonok

Imakilenced kezdődik 2015. március 15-én a fél 11-es szentmisén a Szent Mihály Bazilikában Bódi Mária Magdolna boldoggá avatásáért. A befejező alkalom a vértanúság 70. évfordulóján, 2015. márc. 23-án az este 6 órakor kezdődő szentmisében lesz a veszprémi székesegyházban.

CSATLÓS MELINDA: SZÉP PIROS RÓZSA

Szép magyar földre küldte el hozzánk egykor az Isten.
Harc idején ő adja a példát a szeretetben.
Zord, kusza honban, fegyverek által nyílt ki a rózsa,
S szüzi fehérből tűz piros lészen, Istenbe bízva.
Marta az élet, s dúlta a harc is, de célja az ég volt.
Oltalma Jézus, csillaga Mária, s vágya a mennybolt,
Így lehetett, hogy fegyverek közt is, bő kegyelemben,
Tette a jót hát, bízva az isteni hármasság erényben.
Szép magyar földre küldte el hozzánk egykor az Isten,
Hogy a magyar nép vész idejében általa higgyen.
Élete példa, s vértanúsága út fel a mennybe,
Járj közbe értünk, s hozz ide áldást szép magyar földre.

Rohály Boglárka
(6. oszt., Nagyboldogasszony Róm. Kat. Ált. Isk., Tapolca)

HORVÁTH ESZTER: EGY RÓZSABIMBÓ...

Egy Rózsabimbó különleges élete
Kúszik a gyönyörű, szép Rózsaszál,
Csak nő és nő, tör egyre feljebb,
Nem áll meg a karó határánál.
Társait, a nehéz Bimbófejeket
Támogatva, kitartóan tolja,
Segíti őket egyre feljebb és feljebb.
Sokféle Rózsabimbó próbálkozott,
Lenézték a segítőkéz Rózsafejet,
De Ő töretlenül - ezekkel nem foglalkozott.
Nem tett mást, csak folyton segített,
A többieket vitte a Cél felé,
Erőt mindehhez az Úrtól merített.
Jött a Gonosz - virágot nem kímélve,
Pusztít és tönkretesz minden ártatlant,
Jött a Gonosz tetvek képében.
Ennek ellenére a Bimbó alul maradt,
Mentette társait a Veszély elől,
Tudta, hogy egyszer majd győzelmet arat.
A Gonosz Őt hamar utol érte,
Az ellenállás lehetetlen volt,
Hat rusnya tetű emésztette.
Korai halálával életet mentett,
A Céljához örökre hűséges maradt,
Hogy társait a Célhoz vigye közelebb.

HORVÁTH GÁBOR ISTVÁN: MÁRIA MAGDOLNA UTOLSÓ IMÁJA

Látod, Uram, itt vagyok azon a litéri mezőn,
por, sikoly, fegyverdörgés kavarg mindenefől.
Nincsen már erőm tovább futni, hova és minek?
Sorsunk, hazánk, hitünk alapja most elveszett.
Letérdelek hozzád egy legutolsó imádságra,
ha jön a Halál, ne várjak rá itt estig hiába.
Ha nem jön, akkor élhetnék még, ha lehetne,
így megmenthetnék talán sok-sok embert.
Kiskoromban én tudtam legjobban az imákat,
olvastam, szavaltam, Jézus szeretetét kívántam.
Most bocsásd meg hitemnek dacos vágyát,
huszonhárom földi évem minden álmát.
Életem fáját törjed ketté, ezt most elfogadom,
egyedül a bűnös emberi lelkekért aggódom.
Legyen nekik is megbocsátás, megváltás,
legyen nekik itt a Földön egy jobb világ.
Fölállok, nem futok, felnézek a tavaszi égre,
ott fent kereslek téged, Uram, már érzed?
Megfordulok, fut felém egy orosz katona,
vérem elfolyik, szívemet átüti ólomgolyója.
Lezuhanok a porba, ahonnét egykor vétettem,
Halál les rám, pedig sohasem vétkeztem.
Szempillám lassan zárul, lyukas tudóm zihál,
Uram, szeretlek, vigyél végleg haza, Tehozzád!

FERENC PÁPA NAGYBÖJTI ÜZENETE 2015

„ERŐSÍTSÉTEK MEG SZÍVETEKET” (JAK 5,8)

Kedves Testvéreim!

A nagyböjt a megújulás ideje az Egyház, a közösségek és minden egyes hívő számára. Legfőképpen azonban a kegyelem ideje (vö. 2 Kor 6,2). Isten nem kér tőlünk semmi olyat, amit előtte már meg ne adott volna nekünk: „Azért szeretjük (az Istent), mert ő előbb szeretett minket” (1 Jn 4,19). Nem közömbös velünk szemben. Mindannyiunk életét szívén viseli, név szerint ismer minket, gondoskodik rólunk és keres minket, akkor is ha elhagyjuk Őt. Mindannyiunk élete külön-külön érdekli Őt. Szeretete az, amely megakadályozza, hogy közömbös legyen az iránt, ami történik velünk. Csak-hogy előfordul, hogy amikor jól vagyunk, jól érezzük magunkat, biztonnal elfelejtkezünk másokról (amit az Atya Isten soha sem tesz), nem érdekelnek a problémáink, szenvedéseink, az igazságtalanságok, amiket elszenvednek... ilyenkor szívünk közömbössé válik: amíg én viszonylag jól vagyok és jól érzem magam, elfelejtkezem azokról, akik nincsenek jól. Ez az önző, közömbös magatartás mára világméreteket öltött olyannyira, hogy a közömbösség globalizációjáról beszélhetünk. Olyan visszás helyzetről van szó, amivel keresztényként szembe kell néznünk.

Amikor Isten népe megtér az ő szeretetéhez, megtalálja a választ azokra a kérdésekre, melyeket a történelem folytonosan elé állít. Az egyik legsürgetőbb kihívás, amiről szeretnék beszélni ebben az üzenetben, az a közömbösség globalizációja.

A felebarát és Isten iránti közömbösség valós kísértés nekünk, keresztényeknek is. Minden nagyböjtben szükségünk van arra, hogy újra meghalljuk a próféták kiáltását, akik felemelik hangjukat és felráznak minket.

Isten nem közömbös a világ iránt, hanem annyira szereti, hogy Fiát adja oda minden ember üdvösségéért. Isten Fiának megtestesülésében, földi életében, halálában és feltámadásában végérvényesen megnyílik a kapu Isten és az ember között, az ég és a föld között. Az Egyház pedig olyan, mint egy kéz, mely nyitva tartja ezt a kaput az ide hirdetése, a szentségek kiszolgáltatása által, a hitről való tanúságtételén keresztül, amely a szeretetben válik hatékonnyá (vö. Gal 5,6). A világ mégis az önmagába zárkózás és a felé hajlik, hogy becsukja azt a kaput, amelyen keresztül Isten belép a világba és a világ Istenbe. Így a kéznek, vagyis az Egyháznak sosem kell meglepődnie, ha elutasítják, elnyomják és megsebzik.

Isten népének tehát meg kell újulnia, hogy ne váljon közömbössé és ne zárkózzon önmagába. Három szentírási szakaszt szeretnék emlékeztetve ajánlani ehhez a megújuláshoz.

1. „Ha szenved az egyik tag, valamennyi együtt szenved vele” (1 Kor 12,26) – az Egyház

Isten szeretetét, amely megtöri a közömbösséget és a halálos magába zárkózását, az Egyház kínálja fel tanításával és legfőképpen tanúságtételével. Azonban csak arról lehet tanúságot tenni, amit előtte megtapasztaltunk. A keresztény az az ember, aki megengedi Istennek, hogy betöltse őt jóságával és irgalmával, hogy magára öltve Krisztust hozzá hasonlóan Isten és az emberek szolgálójává legyen. Jól emlékeztet erre a nagycsütörtöki liturgiában a lábmosás szertartása. Péter nem akarta, hogy Jézus megmossa a lábát, de aztán megértette, hogy Jézus nem pusztán példa akar lenni arra, hogyan mossuk meg egymás lábát. Ezt a szolgálatot csak az tudja megtenni, aki előtte hagyta, hogy Krisztus megmossa a lábát. Csak az lehet „közösségekben vele” (Jn 13,8) és ezáltal tudja szolgálni az embert.

A nagyböjt megfelelő idő arra, hogy hagyjuk, hogy Krisztus szolgáljon minket, és így olyanokká váljunk mint Ő. Ez akkor va-

lósul meg, amikor hallgatjuk Isten igéjét, és amikor a szentségekben részesülünk, különösen az Eucharishtiában. Ebben azzá válunk, amit magunkhoz veszünk: Krisztus testvére. Ebben a testben a közömbösség, amely úgy tűnik, oly gyakran hatalmába keríti szívünket, nem talál helyet. Mert aki Krisztusé, az egyetlen testhez tartozik, és Benne az emberek nem közömbösek egymás iránt. „Ha szenved az egyik tag, valamennyi együtt szenved vele, s ha tiszteletben van része az egyik tagnak, mindegyik örül vele” (1 Kor 12,26).

Az Egyház *communio sanctorum* (szentek közössége), mert a szentek is részét képezik, és azért is, mert szent dolgok közössége: benne van Isten szeretete, melyet Krisztusban és minden ajándékában kinyilatkoztatott számunkra. Ezek között van mindazoknak a válasz is, akik hagyják, hogy eljusson hozzájuk ez a szeretet. A szentek e közösségében és a szent dolgokban való részesedésben senki sem birtokol csak saját magának, hanem amije van, az mindenkié. És mivel Istenben kapcsolatban vagyunk egymással, a tőlünk távol lévőkért is tehetünk valamit, azokért, akikhez csupán saját erőnkől soha sem tudnánk eljutni, mert velük és értük imádkozunk Istenhez azért, hogy mindannyian megnyíljunk üdvözítő művének.

2. „Hol van a testvéred?” (Ter 4,9) – a plébániák és a közösségek

Az egyetemes Egyházzal mondottnak meg kell valósítanunk a plébániák és közösségek életében. Meg tudjuk-e tapasztalni az Egyháznak ezeken a szinterein, hogy egyetlen testhez tartozunk? Ahhoz a testhez, amely együtt kapja meg és osztja meg, amit Isten ajándékozni akar? Ahhoz a testhez, amely ismeri a leggyengébb, legszegényebb, legkisebb tagjait és gondjukat viseli? Vagy belemenekülünk egy egyetemes szeretetbe, mely elkötelezetten munkálkodik a világ távoli részén, de elfelejtkezik a saját zárt ajtaja előtt ülő Lázárról? (vö. Lk 16,19-31).

Ahhoz, hogy megkapjuk és teljességében gyümölcsoztassuk mindazt, amit Isten ad, két irányban kell túllépni a látható Egyház határain.

Először is, az imádságban egyesülünk a megdicsőült Egyházzal. Amikor a zarándok Egyház imádkozik, akkor létrejön a kölcsönös szolgálat és jó közössége, amely elér egészen Isten színe elé. A szentekkel, akik Istenben találták meg teljességüket, részét képezzük annak a közösségnek, amelyben a szeretet legyőzi a közömbösséget. A megdicsőült Egyház nem azért győzedelmes, mert háttal fordított a világban lévő szenvedéseknek és önmagában örvend. Sokkal inkább azért, mert a szentek már szemlélhetik azt és örvendhetnek annak, hogy Jézus halála és feltámadása révén végérvényesen legyőzték a közömbösséget, a keményszívűséget és a gyűlöletet. Amíg a szeretetnek e győzelme nem járja át az egész világot, a szentek mellettünk, földi zarándokok mellett maradnak. Lisieux-i Szent Teréz egyházdoktor meggyőződéssel írta, hogy a Mennyben a keresztre feszített (Jézus) szeretetének győzelme miatt nem teljes az öröm addig, amíg akár csak egyetlen ember is szenved és gyötördik a földön: „Nagyon bízom benne, hogy a mennyországban nem leszek majd tétnel, mert az a vágyam, hogy tovább dolgozzak az Egyházért és a lelkekért (vö. 254. levél, 1897. július 14.).

Mi is részesedünk a szentek érdemeiben és örömeiben, és ők is részesednek a mi küzdelmünkben, a béke és kiengesztelődés iránti vágyunkban. A feltámadt Krisztus győzelméből fakadó örömiük nekünk erőforrás lehet ahhoz, hogy legyőzzük a közömbösséget és a keményszívűséget sokféle formáját.

Másrészről, minden keresztény közösség arra hivatott, hogy átlépje azt a küszöböt, amely az őt körülvevő társadalommal, szegénnyel, távollevőkkel összeköti. Az Egyház természeténél fogva

missziós és nem befelé forduló, hanem minden emberhez szóló küldetése van.

Ez a küldetés türelmes tanúságtételt jelent Arról, aki az Atyához akarja vinni a teljes valóságot és minden embert. A küldetés abban áll, hogy a szeretet nem hallgathat. Az Egyház követi Jézus Krisztust azon az úton, amely minden emberhez elvezeti a föld legvégső határáig (vö. ApCsel 1,8). Így felebarátunkban azt a testvért láthatjuk, akiért Krisztus meghalt és feltámadt. Mindazt, amit kaptunk, értük is kaptuk. És ugyanúgy, amivel ezek a testvérek rendelkeznek, ajándék az Egyháznak és az egész emberiségnek.

Kedves Testvéreim! Mennyire szeretném, hogy mindazok a helyek, ahol az Egyház valamilyen formában megnyilvánul – különösképpen plébániáink és közösségeink –, az irgalom szigeteivé váljanak a közömbösség tengerében!

3. „Erősítsétek meg szívetekeket” (Jak 5,8) – az egyes hívő ember

Egyénileg is érint minket a közöny kísértése. Telis tele vagyunk félkavaró hírekkel és képekkel, amelyek emberek szenvedését tárják elénk, ugyanakkor teljesen tehetetlennek érezzük magunkat, hogy segítsünk nekik. Mit tegyünk, hogy az ijedtség és a tehetetlenség spirálja ne nyeljen el minket?

Mindenekelőtt imádkozhatunk a földi és mennyei Egyház közösségében. Ne becsüljük le az olyan sok ember imájának erejét! Szeretném, hogy a 24 óra az Úrért elnevezésű kezdeményezést az egész Egyházban, egyházmegyei szinten is megtartsák március 13-án és 14-én: ez az alkalom éppen az imádság szükségességét hivatott kifejezni.

Másodsorban, segíthetünk a szeretet különféle megnyilvánulásaival, a hozzánk közel vagy tőlünk távol lévő embereknek az Egyház számos karitatív szervezetének köszönhetően. A nagybőjt megfelelő idő arra, hogy kimutassuk érdeklődésünket a másik iránt, akár egy kicsi, de konkrét jellel, mely egyben kifejezi a közös emberségben való részesedésünket.

Harmadsorban pedig, a másik szenvedése a megtérésre hív, mert a testvér szükséglete életem törekenységére emlékeztet, illetve az Istentől és a testvérektől való függőségre. Ha alázattal kérjük Isten kegyelmét, és elfogadjuk lehetőségeink korlátait, akkor bízni fogunk azokban a végtelen lehetőségekben, amelyeket Isten szeretete tartogat számunkra. És ellen tudunk majd állni az ördögi kísértésnek, mely el akarja hitetni velünk, hogy egyedül meg tudjuk váltani magunkat és a világot.

Azért, hogy legyőzzük a közömbösséget és a mindenhatóság-ra való igényeinket, azt szeretném kérni mindenkitől, hogy ezt a nagybőjtöt „szívünk képzésének” útjaként éljük meg, ahogy XVI. Benedek mondta (vö. Deus caritas est enciklika, 31). Az irgalmas szív nem jelent gyenge szívet. Aki irgalmas akar lenni, annak erős, megingathatatlan szívre van szüksége, mely bezárja kapuit a kísértő előtt, de nyitott Isten felé. Az ilyen szív hagyja, hogy átjárja a Lélek és vigye a szeretet útjain, melyek a testvéreinkhez vezetnek. Alapjában véve szegény szív ez, vagyis ismeri saját szegénységét, és a másik emberért éli életét.

Ezért, kedves testvéreim, szeretném veletek kérni Krisztust ebben a nagybőjtben: „Fac cor nostrum secundum cor tuum” – „Alakítsd szívünket a te szent Szíved szerint!” (könyörgés a Jézus Szíve litániából). Akkor erős és irgalmas szívünk lesz, éber és nagylelkű, amely nem hagyja, hogy bezárkózzon, és nem esik bele a közömbösség globalizációjának szédületébe.

Ezzel a jókívánssal biztosítok mindenkit imáimról, hogy minden hívő, minden egyházi közösség gyümölcsözően járja végig a nagybőjti utat, és kérlek titeket, imádkozzatok értem. Az Úr áldjon meg és a Szűzanya őrizzen meg Benneteket.

(Magyar Kurír)

FERENC PÁPA TWITTER ÜZENETEIBŐL

Ahol olyan férfiak és nők vannak, akik Istennek szentelték életüket, ott öröm van.

A szentségekben nyilvánul meg az Atya gyengédsége és szeretete mindannyiunk iránt.

Nincs olyan bűn, amelyet Isten ne bocsátana meg. Anyit kell tennünk, hogy bocsánatát kérjük.

Az evangelizálás legjobb módja a gyakorlatban megvalósuló szeretet.

Nagy szükség van rá napjainkban, hogy hiteles tanúságot tegyünk az evangélium igazságáról és értékeiről.

Az igazi szeretet nem törődik a rosszal, amit kap. Annak örül, ha jót tehet.

Keresztényekként, Isten családjának tagjaiként arra kaptunk meghívást, hogy odalépünk a rászorulókhöz és szolgáljuk őket.

A család egy ország legnagyobb kincse. Dolgozzunk mindannyian azért, hogy védelmezzük és megerősítsük a társadalom e sarokkövét!

Mennyi ártatlan ember és gyermek szenved a világon! Uram, add meg nekünk a Te békédet!

A kereszténység a tanítványok örömeinek köszönhetően terjed, akik tudatában vannak, hogy szeretik őket és hogy meg vannak váltva.

A SZENTATYA IMASZÁNDÉKA 2015. MÁRCIUS HÓNAPRA:

Egyetemes imaszándék: Hogy mindazok, akik tudományos kutatásokban vesznek részt, az emberi személy egésze javának szolgálatára szenteljék magukat.

Missziós imaszándék: Hogy egyre elismertebb legyen mindaz a sajátos többlet, amit a nő ad az Egyháznak.

INTERJÚ EZ ÍGY VAN RENDJÉN

„A SZERZETES NE A MAGA EREJÉBŐL AKARJON SZERZETES LENNI, HANEM HAGYJA, HOGY ISTEN TEGYE ŐT SZERZETESSÉ. AHOGY JÉZUS KRISZTUS SEM A MAGA AKARATÁT TELJESÍTETTE, HANEM A MENNYEI ATYA AKARATÁT.” – INTERJÚ DÉKÁNY ÁRPÁD SIXTUS CISZTERCI SZERZETESSEL, A ZIRCI CISZTERCI APÁTSÁG APÁTJÁVAL.

Apát Úr a pannonhalmi bencés gimnáziumban érettségizett, ez szerepet játszott-e abban, hogy később szerzetes lett?

Kora gyermekkoromtól kezdve kapcsolat volt Pannonhalmra és a családom között, a bátyám bencés szerzetesként szolgált gimnazista koromban, most győri egyházmegyei pap. A pannonhalmi évek alatt a többség elgondolkodott azon, hogy mi lenne, ha bencés lenne vagy legalább a bencés regulát követné. Zámbo Imre, Öcsény atya, a bérmakeresztapám volt az, akinek a hatására a ciszterci szerzetesi hivatást választottam. Érettségi után még sokat gondolkodtam és keresgéltem, hogy mi az én utam és civilként elkezdtem a teológiát a Győri Hittudományi Főiskolán és az első év második szemeszterének a végén jutottam arra a döntésre és elhatározásra, hogy jelentkezem a rendbe és akkor Kerekes Károly apát úr vett fel a novíciusok közé.

Zirc apáttá való kinevezésekor milyen tervekkel vágott bele a rend vezetésébe és mit sikerült ebből megvalósítani az elmúlt négy év során?

Fontos számomra, hogy ne új irányt, hanem új lendületet próbáljunk venni. A magunk szerény tapasztalatát és az idősebbek bölcsességét együtt ötvözve alakítsunk ki egy újabb fajta belső struktúrát a közösségen belül. A rendtársakkal többször beszélünk arról, hogy miben kellene fejlődni a közösségnek. A terv az volt, hogy próbáljunk egy egészségesebb és organikusabb közösséget kialakítani és hatékonyabbá, szervezettebbé tenni az iskolafenntartói szerepet, aminek köszönhetően a közösség egy része mentesülne az intézményi fenntartási feladatok alól. Fontos célkitűzés, hogy próbáljuk megteremteni azokat a feltételeket, amelyekkel a közösség, ha nem is teljesen, de nagyrészt önfenntartó tud lenni. A társadalom körülöttünk nem kedvez annak, hogy a szerzetesi hivatások tolongjanak körülöttünk. A Megszentelt élet évében nagyobb hangsúlyt tudunk fektetni arra, hogy mindannyian a saját belső lelki megújulásunkat tartsuk elsődleges és legfontosabb feladatunknak, mert hiszen egy-egy szerzetesközösségnek, így a mi közösségünknek is a hitelessége a leginkább hatékony vonzóereje. Úgy gondolom, hogy a hivatásokat az Isten küldi, nem tudunk úgy toborozni, mint egy hadseregnek a toborzó irodája. Természetesen a mar-

keting eszközöket is igénybe kell venni, de nem szabad pusztán erre hagyatkozni, mert ez egy rossz irány. A társadalom nem igazán jó kiindulópont a hivatások számára, mert általában véve az elköteleződés a világban nem divat, gondoljunk csak a házasságok számának csökkenésére vagy gondoljunk arra, hogy mennyire jellemző a fiatalok pályaválasztására a hasznosság, az érdeklvőség és valahogy háttérbe szorul az ember. Ez hatással van az egyházi hivatásokra is legyen az papi vagy szerzetesi hivatás. Miután az ember önmagát Istennek adta, már nem ura a mindennapjainak, az életének, a személyiségének. Teljes mértékben fel kell ajánlania az életét, és ez nem egyszerű. Nem egy egyszeri fordulat csupán az ember életében, ez egy napi feladat. Ha valaki nem ápol igazán bensőséges viszonyt az Istennel, annak ez a feladat egy idő után nehézkessé válik, sőt egy idő után elviselhetetlenné. A társadalom ziláltsága, az ebből fakadó próbatételek nem teszik könnyűvé manapság a szerzetesi életet. Egy monasztikus közösség bizonyos szempontból könnyebb helyzetben van, mert a hátránya, a zártsága előnyévé válik, hiszen egy belső szolidaritás és összetartás, belső kohézió jelentős mértékben segíti, hogy az ember személyes hivatása érjen, kibontakozzon, elmélyüljön. Ami nagyon fontos a szerzetesi élet számára, hogy ne a szerzetes akarjon szerzetes lenni, hanem hagyja, hogy az Isten tegye őt szerzetessé. Az Isten emberévé nem tudunk a magunk erejéből válni. Azáltal tud a szerzetes jelle válni, hogy hagyja, hogy az Isten jelle tegye. Ahogy Jézus Krisztus sem a maga akaratát teljesítette, hanem a mennyei atya akaratát.

Mekkora a ciszterci rend Magyarországon és hányan élnek itt Zircen?

Pillanatnyilag Zircen tizenketten élünk. Összesen az egész országon belül a zirci apátság személyi állománya huszonegy főt számlál. A zirci kongregációhoz tartozik még két monostor : a kismarosai női monostorunk, ahol most tizenkilencen vannak és a dallasi apátságunk, ahol most már közel harminc szerzetes él.

Ahol olyan férfiak és nők vannak, akik Istennek szentelték életüket, ott öröm van– áll a Szentatya egyik nemrégiben közzétett twitter üzenetében. Milyen az élet itt a monostorban?

Nem szomorkodunk, nincs olyan, ami megkeserítené a mindennapjainkat. Az is igaz, hogy minden emberi közösségben adódnak konfliktusok, legyen az család, házasság, iskola, bármiféle emberi közösség. Ilyenkor mindig az a fontos, hogy kellő szeretettel és jószándékkal viszonyuljunk a másikhoz, és akkor konfliktusok is elrendezhetők. A mindennapok tulajdonképpen derűsen zajlanak, az is igaz, hogy csendesen, a derű nálunk nem szokott harsány lenni. Úgy gondolom, hogy az esetleges kudarcok és konfliktusok is elsősorban nevelő hatásúak, mint elkeserítőek lennének. Én magam is igyekszem derűs lenni, bár a helyzetemből és a feladatkörömből adódóan ez nem mindig egyszerű. A gyerekek közötti munkám és szolgálatom során megtanultam azt, hogy savanyú uborka papokra nemigen van szükség a gyerekek és a fiatalok között: az Isten országával nem lehet őket megismertetni, ha valaki túlságosan mogorva vagy legalábbis nem elég derűs.

Hány iskolát tart fenn a rend az országban, és mivel telnek a napjaik?

Jelenleg öt közoktatási intézmény áll a Zirci Apátság fenntartásában, a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium, a Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnázium Egerben, a Ciszterci Szent István Gimnázium Székesfehérvárott, A Ciszterci Rend Nagy Lajos Gimnáziuma és a Ciszterci Szent Margit Óvoda, Általános Iskola, Alapfokú Művészeti Iskola és Kollégium Pécsen.

REISZ PÁL OFM ELŐADÁSA

A megszentelt élet évében azt a célt tűzte ki a Szent Mihály Főplébánia egyházközsége, hogy minden hónapban megismerkednek egy szerzetesrenddel. Ennek a sorozatnak az első állomásaként február 19-én este a Károly-templomban Reisz Pál jelenleg Sümegen élő és szolgáló ferences szerzetes volt a vendég. Pál atya előadásában a rendalapító Assisi Szent Ferencről beszélt, aki máig nagy hatással van nemcsak a ferences rend tagjaira, de a világon számtalan emberre. Az előadás után szentmisét mutatott be Reisz Pál ferences atya a vendéglátó Nagy Károly plébánossal, és Felker Zsolt káplánnal.

Pécsett az óvodától az érettségig, a többi intézményünkben pedig nyolc illetve négy évfolyamos beiskolázással tanulhatnak diákok.

Összesen több mint négyezer diák jár az intézményeinkbe szerte az országban. Az iskoláink nagy része korábban jezsuita gimnázium volt. Kétszáz évvel ezelőtt vette át a rend ezeket az iskolákat. Erre a jezsuita oktatási hagyományra épül rá a gyakorlatban egy úgynevezett ciszterci lelkületű oktatási rendszer, amelynek a legfőbb vonása a családiasság, az a fajta derű, ami egy kiegyensúlyozott szeretetteljes közösségben, a családban is jellemző kell, hogy legyen. Ezt a rendező elvet követik ciszterci atyák a pedagógiai munkájukban. Ez a lelkiség a pedagógia munkában tetten érhető még akkor is, ha az iskoláink mindegyikében csak nagyon szerény ciszterci jelenlét van. Hiszen kevesen vagyunk és a fiatal rendtársak közül sem mindenki érzi alkalmasnak magát, hogy egy ilyen közegben dolgozzon, hiszen ez egy nagyon sokoldalú lelki és intellektuális felkészülést is igényel.

A zirci apátságot kívülről szemlélők gyakran felteszik a kérdést mit csinálnak itt a papok egész nap? Az idősebb atyák komolyabb munkát már nem végeznek, de a monsotor épületében működik az idősek otthona és ad két idősebb rendtársunknak is lelkipásztori feladatot. Ahogy egy családban, úgy nálunk is vannak olyan feladatok, amelyet megosztunk egymással. Több szerzetes is plébánosként is szolgál, így el kell látniuk a plébániai feladataikat. Az apátságban zajlik az intézményfenntartói feladatok egy része, amelyet világi munkatársakkal együtt végzünk. Turisztikai attrakcióként látogatóközpontot nyitottunk, aminek az a célja, hogy kicsit megismertessük a rendet, történetünket. Eltelt 40-50 év, 2 generáció is felnőtt anélkül, hogy bármit is tudhattak a ciszterci rendről. A kiállítótér bemutatja a kezdetektől napjainkig a rend történetét, de az ide betérők képet kaphatnak arról is, hogy az itt élő ciszterci szerzetesek mit gondolnak Istenről, önmagukról, saját közösségi életükről.

A teljes interjút megtekinthetik a www.veszpremiersekseg.hu/videoek oldalon.

Dékány Árpád Sixtus OCist (Mosonmagyaróvár, 1969. november 18. –) ciszterci szerzetes, a Zirci Ciszterci Apátság apátja.

Középszkolai tanulmányát a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban végezte. Dolgozott műtősségédként, kíségitő iskolaitanárként. A Ciszterci Rendbe 1991. augusztus 29-én lépett, 1996-ban tett örök fogadalmat, 1997. augusztus 14-én szentelték pappá. Teológiai tanulmányait Rómában, a Szent Anzelm Egyetemen, illetve a Zirci Szent Bernát Hittudományi Főiskolán végezte.

1994-1996 között hitoktató a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban, 1996-2009 között hitoktató, spirituális és osztályfőnök a Ciszterci Rend Nagy Lajos Gimnáziumában, 2009. szeptember 1-jétől plébános a székesfehérvári Ciszterci Nagyboldogasszony Plébánián és hitoktató, spirituális a Ciszterci Szent István Gimnáziumban.

2011. január 8-án a Ciszterci Rend Generális Apátjának elnökletével, a Zirci Ciszterci Apátság konventkáptalanja és a Ciszterci Rend Zirci Kongregációjának nagyobb előljárói, így Farkasfalvy Dénes dallasi apát és Horváth Olga kismarosi apátnő nagy többséggel [1]apátjává választotta. A benedikálásra 2011. április 30-án került sor a Zirci Ciszterci Apátsági Bazilikában. Az ünnepi szentmisét Márfi Gyula veszpremi érsek celebrálta. A benedikálás szertartását Mauro Giuseppe Lepori generális apát végezte.

BOLDOG GIZELLA ÜNNEPE 2015

Május 9-én 10 órakor kezdődik a hagyományos Gizella napi zárandókat. A Megszentelt élet évében a szentmise szónoka Várszegi Asztrik pannonhalmi főapát lesz, valamint meghívást kap valamennyi Magyarországon működő szerzetesrend képviselője.

VESZPRÉMBEN TANÁCSKOZTAK A KARITÁSZ IGAZGATÓK

Február 9-10-én Veszprémben, a Szaléziánumban tanácskoztak az egyházmegyéi Karitászigazgatói. A kétnapos tanácskozásra összegyűlt vezetők célja a 2015-ben megvalósuló országos programok tervezése, összehangolása volt, hogy minél hatékonyabban és egységes formában valósuljanak meg az országos karitászi akciók és Karitászi évközi tevékenysége. Ilyen programok a Krízisprogram, Öngondoskodó Háztartások, a Karitászi Táborok, a Beiskolázási Támogatás, az Egymillió Csillag a Szegényekért, és még sok segélyprogram, valamint az egész évben folyamatosan végzett szegény családok, személyek anyagi, természetbeni és mentális támogatása. Új programok és az egyházmegyei és plébániai karitászi szervezetek megújulása is téma volt a megbeszélésen. A találkozói gyümölcsöző eredményei már a közeljövőben megvalósulhatnak, hiszen jelenleg is zajlik több országos segélyakció.

NAGYBÖJTI ÉLELMISZERGYŰJTÉS

A nagyböjti időszak elcsendesedése mellett nem maradnak a szervezett Karitászi akciók. Az önkéntesek ebben az időszakban is lelkesen szolgálják az elesetteket. A napokban zajlik a nagyböjti tartós élelmiszergyűjtés a templomokban, amelynek megszervezését, az élelmiszercsomagok összeállítását és kiosztását jelenleg is végzik önkénteseink szerte a Főegyházmegyében. A Katolikus Karitászi élelmiszer gyűjtési akciója a Magyar Katolikus Püspöki Kar felhívása alapján Magyarország valamennyi katolikus templomában megvalósul. Ezzel egy ősegyházi hagyományt elevenítünk fel, hiszen az első század keresztényei a kenyértörésre hozták

magukkal a szegényeknek szánt adományait. Az ő példájukat követve hozzátják a szentmisékre tartós élelmiszer felajánlásukat a templomban erre kijelölt helyre március 8 és 15 között. Az adományokat a Karitászi juttatja el a rászoruló családok részére. A legkisebb adománnyal is a felebaráti szeretet csodája valósul meg közöttünk. A korábbi években meghirdetett gyűjtésünk eredményeképpen családok ezreit tudtuk segíteni azokkal a segélycsomagokkal, amelyeket a hívek adományaiból juttattunk el a rászorulókhhoz. Ha ezt mindannyian megteesszük ismét nagyon sok családnak tudunk segíteni az irgalmas Jézus példáját követve.

KÉZZEL FOGHATÓ SEGÍTSÉG

A nagyszabású élelmiszergyűjtő segélyakció mellett azonban zajlanak az idős- és beteglátogatások, a krízisben lévő családok megsegélyezése, a ruhaadománnyal történő segítség és még számos esemény, amely mind a szegény és hányatott sorsú emberek felkarolását célozzák. Az önkéntesek ebben az időszakban is nagy figyelemmel pakolják a tűzifát, az élelmiszereket, gyógyszereket, a ruha- és egyéb adományt, látogatják a családokat és igyekeznek mind lelki, fizikai, természetbeni segítséget nyújtani és vállalják fel ezt a nem is olyan könnyű feladatot.

NEGYEDIK ÉVE EGYÜTT A BABÁKÉRT

Négy év, több mint 1000 család, 26 ezer csomag pelenka, közel 73 millió forint összértékű támogatás – ezek a számok a dm és a Katolikus Karitászi együttműködésében immár 4. éve megvalósuló Együtt a babákért program eddigi mutatói. Főegyházmegyénkben is megvalósul a program, a Főegyházmegyei Karitászi Központ munkatársai és a plébániai karitászi csoportok önkéntesei nagy lelkesedéssel szervezték az akciót, pakolták a csomagokat és óriási örömmel adták át a pelenkákat. Szerte az egyházmegyében 22 nehéz anyagi körülmények között élő kisgyermekes család részére sikerült fél évre elegendő pelenkát biztosítani jelentős segítséget nyújtva.

HÁZASSÁG ÜNNEPE VESZPRÉMBEN

„Hozzád hajtom arcom” címmel csalogatta a meghívó a házaspárokat Veszprémbe 2015. február 7-én délután egy zenés irodalmi kávéházba a Családpasztorációs Iroda épületébe, hogy közösen ünnepeljék a házasságot, az elkötelezett szerelmet.

Idén immár 4. alkalommal csatlakozott a Veszprémi Főegyházmegye Családpasztorációs Munkacsoportja az országos Házasság hete rendezvényt sorozathoz, amelynek idén a „Megtartó hűség” mottót választották a szervezők. Az Angliából indult kezdeményezés Valentin nap környékén a házasság fontosságára kívánja irányítani a figyelmet. Ahogy az est házigazda házaspárja, Gyarmati László és Aranka fogalmazott: a hűség az alapja minden jól működő házasságnak, és a hűséges házaspárok által életre hívott családok az alapja és a jövője nemzetünknek.

Dr. Márfi Gyula érsek úr megnyitó gondolataiban az egyházban ünnepelt megszentelt élet éve kapcsán vont párhuzamot a szerzetesi élet hűsége és a házassági élet hűsége között. Úgy fogalmazott, hogy abban a társadalomban, ahol a szüzesség értéke elveszik, és csökken a szerzetesi hivatások száma azt látjuk, hogy a házasságok száma is megcsappan. Szent Pál az efezusiakhoz írt levelében ír úgy a házasságról, mint Krisztus és az egyház szeretetkapcsolatának szimbólumáról, amely valóban szentség és kegyelemnek a forrása.

A Berzeviczi házaspár, Zoltán és Rita a magyar- és a világirodalom ismert és kevésbé ismert gyöngyszemeiből csemegézve idézte meg a költők, írók gondolatait a házasság mélységeiről és magasságairól az ódon falak között. „Elindultam hozzád, hogy ég lehess, én meg színedbe szerelmes madár.” fogalmazták meg Ladányi Mihály soraival azt az önátadott szerelmet, amelyben a házaspár úgy találják meg önmagukat, hogy folyton és szüntelenül azt keresik, ami a társuknak jó. Kosztolányi Dezsőtől választott gondolatuk pedig a házastársi hűség lényegét és szépségét fogalmazta meg frappánsan: „Házastárs az a férfi és nő, ki egy földél alatt él, vagy azért mert nagyon szereti egymást, vagy pedig azért, mert egykor nagyon szerette egymást, s most egy életen át hódol feledhetetlen emlékének. Minden férj és feleség költő, ki a múlandó percet akarja megörökíteni.” A megzenésített versek a házaspár előadásában nagy sikert arattak.

A kedves és tartalmas műsort követően a párok baráti beszélgetésbe merülve fogyasztották el a feleségek szolgáló szeretetének remekműveit, akik férjük kedvenc süteményével készültek az estre, valamint a férjekét, akik feleségük kedvenc italát kínálták hozzá.

A jelenlevő, minden generációt képviselő párok arcáról sugárzó boldogság tanúskodik arról, hogy a „Megtartó hűség” nem egy üres szlogen, hanem valóban kegyelmek forrása.

HSZA

HÁZASSÁG HETE – ALMÁDI

A házasság és a család erősségei és kihívásai álltak annak a két házaspárnak a tanúságtétele középpontjában, akiket Balatonalmádban a házasság hete alkalmából a római katolikus plébánián köszönthettünk. A házastársak közti kommunikáció fontossága, a kitartó és folyamatos imaélet, valamint a közösség megtartó ereje – e három fő szempont köré épültek a megosztások és beszélgetések. A veszprémi Vásárhelyi Dániel és Ági, akik 19 éve házasok és öt gyermekük van, valamint a nyolcgyermekes, négy évtizede házas budapesti házaspár, Megyesi Sándor és Éva példája egész közösségünk épülésére szolgált. A házasság hetét záró alkalom, a vasárnapi szentmise keretében a jelenlevő házaspárok egymásért mondtak imát, majd megújították házassági fogadalmukat. Hálás szívvel gondolunk vissza e szép ünnepre!

A „MI CSALÁDUNK” RAJZPÁLYÁZAT EREDMÉNYHIRDETÉSE A SZALÉZIÁNUMBAN

A Házasság Hete című programsorozatot idén február 8–15 között rendezték meg országsszerte, középpontjában idén a megtartó hűség állt. Veszprémben a rendezvénysorozathoz kapcsolódva „A mi családunk” címmel a Kukkantó Egyesület gyermekrajzpályázatát szerveztett, amelynek díjátadójára február 7-én került sor a Szaléziánumban. A díjakat Porga Gyula polgármester és felesége, Héthelyi Réka adták át.

ÉRSEKI SZENTMISÉVEL ZÁRULT A HÁZASSÁG HETE

A Házasság hete rendezvénysorozat érseki szentmisével zárult a Szent Mihály Bazilikában, február 15-én.

Márfi Gyula érsek Nagy Károly plébánossal és Lőrinczy Ferenc atyával mutatta be a szentmisét.

Homíliájában a főpásztor a családban az egymás iránti tisztelet fontosságát emelte ki. A gyermekeknek egész életükben fontos megadni a tiszteletet szüleik felé, de szülőknek is tiszteletben kell tartani a felnőtt gyermekeik életét. A házasságkötéssel a szülők háttérbe szorulnak és a házastárs lesz az első, illetve a gyermekek.

A házastársaknak feltette a kérdést, önzetlenül segítik-e társukat, és a másik boldogságát keresik-e életükben. Elmondta, hogy habár a házasságot sok támadás éri, mégis megéri hűségben kitartani.

A szentbeszéd után az érsek megáldotta az újonnan elkészült tabernákulumot.

A szentmise befejező áldásában a főpásztor jelenlevő házasokra, valamint családjukra kérte a Mennyei Atya áldását, hogy házasságkötéskor tett ígéretükhöz és esküjükhöz hűségben és szeretetben kitartsanak életük végéig.

UDVARDI ERZSÉBETRE EMLÉKEZTEK BADACSONYTOMAJON

Földi István h. esperes, plébános Udvardi Erzsébet halálának második évfordulóján mutatott be szentmisét február 4-én. Ez alkalomból a munkáiból készült bélyegeket és vázlatokat bemutató kiállítást szerveztek. A tárlatot Szerenka Miklós érseki helynök nyitotta meg Badacsonytomajon az Egry József művelődési házban. Udvardi Erzsébet Kossuth-díjas festőművész 1958-tól Badacsonytomajon telepedett le, fő ihlető forrása a környező táj, melyről tájképeit és életképeit festette. Jelentős szakrális művészete, az ország számtalan templomában megtalálhatók művei. Halála után másfél évvel, tavaly nyáron valósult meg a művésznő utolsó nagy terve, a badacsonyi hegyszélen a Szent István király tiszteletére szentelt kápolna.

Magyar Katolikus Egyház

Egy az ÉRTÉK

1% | Technikai szám: 0011

Kérjük, támogassa adója egyházi 1%-ával a Magyar Katolikus Egyház szolgálatát!

www.katolikus.hu

SZENT MARGIT-BÚCSÚ VESZPRÉMBEN

Szent Margit ünnepe alkalmából triduumot rendeztek Veszprémben az Árpád-házi Szent Margit templomban. A január 16. és 18. között megrendezett lelkigyakorlatot Takáts István atya, a Padányi Katolikus Iskola lelki igazgatója tartotta. Szerenka Miklós helynök, a templom plébánosa meghí-

vására a búcsúi szentmisét vasárnap dr. Márfi Gyula érsek pontifikálta a Boldog Gizella Szeminárium papnövendékeinek asszisztenciájával. A szentmisén koncelebrált dr. Varga István a hittudományi főiskola rektora, Brenner József spirituális és Medveczky Miklós érseki titkár.

ÖKUMENIKUS IMAHÉT VESZPRÉMBEN ÉS PÁPÁN

Adj inno! Ezzel a mottóval rendezték meg a nemzetközi ökumenikus imahetet január 18-a és 25-e között.

Református újtemplom

Szent Mihály Bazilika

Pápa

HÁZSZENTELEÉS A VESZPRÉMI SZEMINÁRIUMBAN

A veszprémi Boldog Gizella Szeminárium papnövendékei január 6-án este tértek vissza a királynék városába, ezért ebben az évben január 11-én, Urunk megkeresztelkedésének ünnepén tartottuk a hagyományos házszentelést. Az ünnepi szentmise elején főtisztelendő Brenner József spirituális megáldotta a vizet, majd a Hints meg engem Uram izsóppal... kezdetű antifóna éneklése közben meghintett minket a szenteltvízzel a keresztségünkre való emlékezés céljából. A legszentebb áldozat bemutatását

követően az aulába vonultunk, ahol spirituális úr elvégezte a házszentelési imádságokat. Ezután közösen, énekelve jártuk be a házat. Spirituális úr az elöljárók és a papnövendékek szobáit, valamint az intézmény egyéb helyiségeit is megtömjenzte és meghintette szenteltvízzel, továbbá valamennyi ajtófélfára felkerült a felirat: 20 + C + M + B + 15, mely a Christus Mansio-nem Benedictat (Krisztus áldja meg e hajlékot!) rövidítésből származik.

Varga-Csikász Bence

BETEGEK VILÁGNAPJA

Márfi Gyula érsek és Nagy Károly apátkanonok, plébános mutatott be szentmisét február 9-én a Betegek Világnapja alkalmából a Veszprém Megyei Csolnoky Ferenc Kórházban. A szentmisén rész vett dr. Rácz Jenő főigazgató és a kórház több dolgozója. Érsek atya a szentbeszédében arról beszélt, hogy a betegek türelemmel kell viselnie a szenvedését, mert áldozatában a szenvedő Krisztust teszi jelenvalóvá. A gyógyítóknak pedig a gyógyító Krisztust kell megjeleníteni életükben, munkájukban. Hangsúlyozta, hogy Jézus soha nem utasította el a hittel hozzá forduló gyógyulni vágyókat, mindig meggyógyította a betegeket.

A szentbeszéd után az érsek megáldotta a Szűz Mária, a betegek gyógyítója nevét viselő kórházkápolnába készült festményt, Rédey Emília festőművész alkotását, majd kiszolgáltatták a betegek kenétét.

A szentmise végén Szemerei János evangélikus és Steinbach József református püspökök is imádkoztak a betegekért, majd áldásban részesítették a megjelenteket.

A betegek világnapját Szent II. János Pál pápa rendelte el 1992-ben. Február 11-én a Szűzanya 1858-as lourdes-i megjelenésének napján világszerte a betegekért és a szenvedőkért imádkozik az Egyház.

SZENTMISE A BETEGEK VILÁGNAPJÁN A VESZPRÉMI KÓRHÁZ KÁPOLNÁJÁBAN

Szűz Mária, a betegek gyógyítójáról elnevezett veszprémi kórházkápolnában Nagy Károly apátkanonok mutatott be szentmisét a betegek világnapján, február 11-én és szolgáltatva ki a betegek kenétét.

Ekkor került helyére Rédey Emília festőművész alkotása.

KÁPOLNASZENTELEÉS AJKÁN

Kápolna segíti a betegek gyógyulását az ajkai Magyar Imre Kórházban. Január 24-én, szombaton délelőtt ökumenikus keretek között szentelték fel a Magyar Imre Kórház ötödik emeletén kialakított kápolnát Szent Erzsébet tiszteletére. Hosszas előkészítő munka előzte meg az új kápolna kialakítást, mely a hívek adakozásából jöhetett létre. Az előkészítő munkában és a kápolna kivitelezésének megvalósításában nagy szerepet vállalt Ernő Ferencné Erzsike, a kórház főnövére, aki mozgatórugója volt a feladatok elvégzésének, a szükséges anyagi rész összegyűjtésének. A szentmise kezdetén Dr. Vida István a kórház főmérnöke köszöntötte az egyházi méltóságokat és a meghívott vendégeket. Ezt követően dr. Márfi Gyula érsek, az egyházmegye főpásztora szentelte fel a kápolnát, majd áldotta meg a berendezési tárgyakat és használatos liturgikus eszközöket. Vajda István evangélikus és Sándor József református lelkész mondott áldást a kápolnára. A szentmisén koncelebrált Bakos Frigyes kerületi esperes

ajkai plébános, dr. Mail József az egyházmegye gazdasági helynöke, Szijártó László pápai kerületi esperes, a pápai Szent Benedek templom plébánosa. A kápolnában minden szombaton tartanak majd szentmiséket illetve istentiszteleteket.

Reitter István

A DON-KANYAR ÁLDOZATAIRA EMLÉKEZTEK

A Don-kanyarnál történt tragikus események 72. évfordulójára emlékeztek január 12-én, Balatonfüzfőn.

A második világháborúban 1943. január 12-én kezdődött meg a szovjet Vörös Hadsereg támadása a Don-kanyarban, amelynek során napok alatt szinte teljesen megsemmisült a 200 ezer fős II. Magyar Hadsereg. A Don mellett elszenvedett katonai vereség egyike a magyar történelem legnagyobb katasztrófáinak.

A megemlékezésen az egybegyűlt hívekkel együtt részt vettek a honvédség és az önkormányzat képviselői mellett az áldozatok leszármazottai. A Jézus Szíve Plébániatemplomban Szécsi Ferenc plébános, kiegészítő tábori lelkész mutatott be szentmisét. A szentmise után a templom falánál elhelyezett emléktáblánál Sáfár Albert dandártábornok beszédével folytatódott a megemlékezés.

A hősi halált halt katonák iránti tisztelet jeléül emléktüzet gyűjtöttek és koszorúkat helyeztek el a hősök emléktáblájánál.

A mementón közreműködött a Magyar Honvédség Légierő Zenekara.

60 ÉVE KÁNTOR MONOSTORAPÁTIBAN

Egyed Péterné ez év március 1-jén ünnepelte munkába állásának 60. évfordulóját, vele együtt ünnepelt az egyházközség is.

A veszprémi egyházmegyében nincs még egy olyan kántor, aki 60 éve folyamatosan aktív mondta el Illés Sándor plébános.

BRUSZNYAI-DÍJAT KAPOTT A PADÁNYI ISKOLA DIÁKJA

A Brusznai Alapítvány huszonhatodszor rendezte meg az emlékhangversennyel egybekötött díjátadót a Pannon Egyetem aulájában Brusznai Árpád emlékére.

A rendezvényen tehetséges diákok és elkötelezett pedagógusok teljesítményét évről évre Brusznai-díjjal ismerik el. Az idén László Lajos, a veszprémi Ipari Szakközépiskola és Gimnázium tanára, valamint két veszprémi középiskola végzős diákja Halmai Fanny Adriána a Lovassy László Gimnáziumból és László Dániel a Padányi Katolikus Iskolából vehette át az elismerést.

HAMVAZÓSZERDA AJKÁN

Bakos Frigyes az iskola lelki igazgatója szentbeszédében magáról a hamvazásról, és nagyböjt jelentőségéről, a Krisztusért vállalt áldozatról és a lemondásról szolt a tanuló ifjúságnak.

HAMVAZÓSZERDA

A Padányi Katolikus Iskola diákjai és tanárai 4 csoportban Hamvazószerdán szentmisén vettek részt a Szent Mihály Bazilikában. A szentmiséket Márfi Gyula érsek, Nagy Károly apátkanonok, plébános, Felker Zsolt káplán és Takáts István, az iskola lelki igazgatója mutatták be.

BALÁZSOLÁS

A Regina Mundi templom ovis miséjén a prédikációt a Szilágyi Keresztény Általános Iskola alsós diákjainak - az éppen aktuális egyházi esemény történetének - előadása helyettesíti.

Február 7-én a Balázsolás történetét a 3. c adta elő.

A PANNON EGYETEM MAGYAR NAPOK PROGRAMSOROZATA KERETÉBEN A VESZPRÉMI ÉRSEKSÉG ÉS INTÉZMÉNYEI AZ ALÁBBI ESEMÉNYEKRE VÁRJÁK SZERETETTEL AZ ÉRDEKLŐDŐKET:

A SZALÉZIÁNUM (VESZPRÉM, VÁR U. 31.) PROGRAMJAI:

március 19. csütörtök

- 17.00 Az utazó Mindszenty - kamarakiállítás, Mindszenty bíboros lelkipásztori útjai az emigrációban élő magyarok körében
Márfi Gyula érsek köszöntője, Kovács Gergely okleveles posztulátor, a Mindszenty Alapítvány képviselője előadása
Vojtkó Ferenc, Az Isten embere című film szerkesztője (Debrecen Tv) előadása
18.00 Az Isten embere. Mindszenty bíboros Észak-Amerikában. A Debrecen Tv dokumentumfilmje

március 20. péntek

- 17.00 Nyugati magyar rádióadások (kerekasztal-beszélgetés), Szabad Európa Rádió (Szócs Géza),
Vatikáni Rádió (Szabó Ferenc jezsuita szerzetes), Ausztráliai rádióadások (Soós Miklós), Moderátor: Ráczi Gabriella

március 24. kedd

- 17.00 Soós Viktor Attila: Az egyházüldözés szervezeti keretei 1945–1989 között Magyarországon és a papi, szerzetesi emigráció sorsa, 17.30 Magyar szerzetesek a nagyvilágban (filiák, missziók, egyéniségek), Kerekasztal-beszélgetés:
P. Havasi József szalézi és Marton Bernát ciszterci szerzetesek, Moderátor: B. Varga Judit, Don Bosco Szalézi Társasága

A BOLDOG GIZELLA FŐEGYHÁZMEGYEI GYŰJTEMÉNY PROGRAMJAI AZ ÉRSEKI PALOTÁBAN (VESZPRÉM, VÁR U. 16.):

március 25. szerda

- 17.00 A Mindszenty-kultusz története a külföldi magyarság körében
Előadó: Kovács Gergely okleveles posztulátor, a Mindszenty Alapítvány képviselője

március 26. csütörtök

- 16.30 Bencések a tudomány és az oktatás szolgálatában a külföldi magyar diaszpórában
Előadó: Juhász-Laczik Albin bencés szerzetes

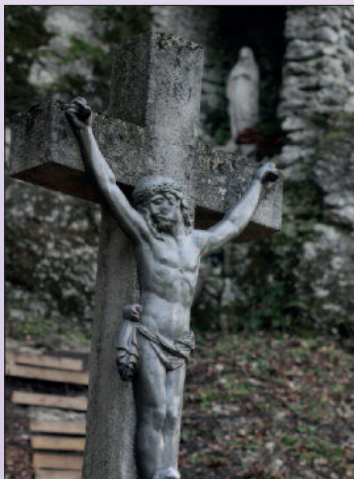
Március 22-én vasárnap fél 11-kor Márfi Gyula érsek mutat be ünnepi szentmisét a diaszpórában élőkért a Szent Mihály Bazilikában.

„ÁLL A KERESZT, MÍG TOVAFEJLŐDIK A VILÁG.”

SZENT ÁGOSTON

Mire való a böjt? Miért beszélünk negyven napon át önmegtágadásról, keresztről, lemondásról? Annyi bajjal jár az életünk, minek még "külön keresztet" keresni a nyakunkba? Nem vagyok fakír, s ha lyukas a fogam, én sem allelujázni kezdek, hanem megyek a fogorvoshoz. Miért kívánja tőlünk Jézus, hogy kereszttel a vállunkon menjünk utána? Miért kell elvesztenünk az életünket, hogy megnyerjük azt? Komolyan veszed az örök életet, vagy csak beszélgetsz róla? Közelebb akarsz kerülni Jézushoz? Hozzá hasonlítani nem olcsó lelkesedést jelent! Nagyböjt napjai azt az esélyt kínálják nekünk, hogy komolyan vegyük Jézus követését. Találkozunk keresztjével! Mi mindent veszünk mi komolyan! Mennyi felesleges, mulandó dologra, áldozunk erőnket! Mire való az, amit teszünk, mi a fontos számunkra, mire pazaroljuk az életünket? Veszünk még ezt is, azt is?... Esztelen gyűjtögető, számat kell adnod magadról, s nem arról, amit gyűjtögetél, hanem magadról! Jézus figyelmeztet a fontossági sorrendre. Ha egyszer komolyan megvizsgálánk, hogy mi fontos nekünk egy napban, egy héten? Nem ugyanazokért a javakért szaladgálunk mi is, mint mások? Nem ugyanazok a dolgok izgatnak-e bennünket is, mint másokat? Nem csak miséket és imákat mellékelünk világi rohanásunkhoz? A kereszt megállásra készlet!

Az elmúlt év egyik kora őszi délutánján a Szent György hegyen lévő kőkereszt árnyékát fényképeztem, ahogy aláhullik a földre. Valóban minden történésre és eseményre ráhullik a kereszt árnyéka. Korok jönnek, korok mennek, eszmék uralkodnak és eltűnnek, de minden korszakon rajta a kereszt jele, és mindaz, amit a kereszt jelent és jelez: a szenvedésben elrejtett megváltás!

Mi sem vonhatjuk ki magunkat az élet e törvénye alól, mert Krisztus titokzatos testének tagjai vagyunk. A mi életünk sem lehet más, mint élet a kereszt árnyékában. Életünk nagy ajándéka, hogy benne Jézus élete folytatódik. Maga az Úr mondja, hogy „Én vagyok a szőlőtő és ti a szőlővesszők.” Ez a bennünk rejlő krisztusi élet kapcsol össze az ő szenvedéseivel. Hiszen már a keresztség szentsége sem más, mint az ő halálába való keresztelkedés, hogy részünk legyen feltámadásának gyümölcsseiben. Az Oltárszentség pedig, mely nekünk tápláléka Jézus szenvedésének eleven emlékezete és halálának hirdetése. Pascal szerint Jézus a világ végéig agóniában van – nem az égben, de itt a földön, Egyházában.

Jézus körül ott a szenzációéhes tömeg lesve csodáit. Odáig jut a tömeg lelkesedése, hogy az utolsó napokban messiás-királyként kíséri diadalmenettel Jeruzsálembe. Mennyire nem azt hiszi a tömeg Jézusban, aki valójában! Néhány nap múlva eltűnik mellőle a tömeg mindent elsöpömi látszó ereje és a háttérbe húzódik egy hangoskodó erőszakos csoport fellépésére, melyet a vallási és politikai hatalom támogat! Igen a tömeg cserbenhagyta az Urat: magára maradt szenvedésében!

A tömeg tudatlan volt és nem ismerte fel. Talán majd a vezető emberek éleslátással felismerik Őt. Nikodémus éjszaka kimondja: „Rabbi tudjuk, hogy Istentől jöttél...” Halála előtt a főtanács is kimondja: „Mit csinálunk, mert ez az ember sok csodajelet művel. Ha

tovább is így hagyjuk őt, mindnyájan hinni fognak benne.” Pilátus semmi vétet nem talál benne. A vezetők tehát felismerték Jézust, de elismerni nem akarták, vagy nem merték. Nikodémus és Arimateai József is csak Jézus halála után vallanak színt. A vezető rétegből nem akadt Jézusnak bátor híve. Magára hagyták őt!

De talán a bizalmasai az apostolok, akik hűséges társai voltak egész tanító útján, tanúi csodáinak, hallgatói szavainak, imaéletének. Mindezek ellenére olyan értetlenséggel állnak szemben Jézus tanításával és olyan kisszerűen értelmezik, hogy szinte visszatérő szavai Jézusnak: „Még mindig nem értitek ti sem?” Sajnos még a szeretet emberisége és együttérzése sem maradt meg bennük, Jézus órájában. Jézusnak az utolsó vacsorai misztérium

átadásában átistenült arcán a szomorúság árnyéka van „remegni és gyötörödni kezdett”. Még itt sem veszik észre Jézus társat kereső lelkének kívánságát és válaszuk a legbántóbb, amit egy nyitott szív kaphat: az aluszékonyság. Jézus valóban egyedül virraszt azon az éjszakán, és hogy egyedülvalósága még nagyobb legyen, apostolai elfutnak mellőle. Aki pedig mégis szeretetből utána lopakodik, az is megtagad vele minden közösséget: „Nem ismerem én azt az embert!” Az apostolai is magára hagyták őt!

Ha az emberek közül senki nincs vele, talán az Isten vele marad. A Menyeyei Atya angyalokkal hívta a pásztorokat jászolóhoz, megnyitotta az eget a Jordánban alámerített Fia fölött és menydörgésszerűen rámutatott. A Tábor hegyen a nap fényességébe és a hóféhérségébe öltöztette, és most hallgat. Lázár feltámasztásakor Jézus hálát ad azért, hogy meghallgatja őt. Most pedig hosszasan kéri: „Abba, Atyám, minden lehetséges neked, vedd el tőlem e poharat” - és nem jön felelet, és nincs meghallgatás. Nem tesz csodát fia szenvedésének borzalmas óráiban sem, úgyhogy Jézus lelkéből panaszosan hangzik a zsoltár: „Istenem, Istenem miért hagytál el engem?” Az egyedülvalóságnak és elhagyatottságnak a legmélyebb pontja ez, amikor úgy érzi az ember, hogy Isten is elhagyta őt!

Ha Jézusnak a legkeserűbb pohara ez a magárahagyottság volt, mellyel megváltotta a magányos emberiséget, akkor az ő titokzatos testén, az Egyházon is átvonul időnként a magárahagyottság gyötrelme. Megtapasztalja, hogy tömegek hagyják el. Hány pápa, püspök, pap tapasztalhatta meg a tömegek lelkes ünneplése után ugyanazok gyilkos elfordulását, vagy gyáva visszahúzódsát. Mennyi értetlenség tudja gátolni a hivatott apostolok lelkét és mennyi az aluszékonyság az egyház pásztoraiban a nagy kérdések és feladatok előtt? Hányszor kell az Egyháznak megtapasztalnia az Istentől való elhagyatottságot? Amikor buzgó imák, kérések, könyörgések próbálják Istent rábíni a keserű pohár eltávolítására – és a keserű poharat Isten megitatja gyermekeivel! Ezt a fájdalmat, Krisztus fájdalmát, a kereszt árnyékát Jézus érzésével hordozzuk, tudva, hogy ezek megváltó fájdalmak! A keresztet nem elég egyszer vállalnunk, hanem minden lépésnél újra és újra vállalnunk kell. Nem egyszeri keresztvállalás az életünk, hanem kitartó kereszthordozás! Krisztus itt él, és folytatja szenvedését bennünk. A kereszt népe vagyunk!

Földi István atya

EGYHÁZÉPÍTÉS – KÍVÜL, BELÜL

Tomor Sándor ezüstmiséje

1993 nyarán és őszén már egyre zaklatottabb politikai légkörben, ingatlanviták zűrzavarában, de rendületlenül folytatódott a külső és belső „építkezés” egyházmegyénkben.

Júniusban hitoktatók és lelkes világiak Mód Miklós püspöki titkár vezetésével hittanos találkozót rendeztek hittanversennyel a Tapolca melletti Viszló kirándulólhelyén. Az ünnepi szabadtéri szentmise után a gyerekeket sportos és a rajzos megmérettetések várták, majd prózai és verses vetélkedőn vettek részt, levelet kellett írniuk Jézusnak. Az első három helyezett sorrendben Monostorapáti, Balatonalmádi és Külsővát csapata lett. A Napló Hit-Világ mellékletében közölte a monostorapáti Rompos Csilla 5. osztályos diák „félperces novelláját” (melyben a cet gyomrából szabadult Jónással való találkozásáról, beszélgetéséről írt), valamint a balatonalmádi Takács Zita 6. osztályos tanuló vallomásértékű imádságos levelét Jézushoz.

Ugyancsak júniusban a Fokoláré családok lelkes mozgalom megyei képviselőinek egy busznyi küldöttsége Tapolcáról, Lencseistvándról, Herendről, Dudarról és Veszprémből részt vett Rómában a családok nemzetközi, 80 ország közösségében szervezett találkozóján, a Familyfesten, ahol II. János Pál pápával is találkozhattak.

A nyár egyik rendhagyó jubileumi ünnepe volt Tomor Sándor (tósokberéndi,

bódéi, csinger-völgyi) plébános pappá szentelésének 25 éves jubileuma Nemesahanyban, az atya szülőfalujában. Az ünnepi ezüstmise rendkívüliségét adta, hogy azon mintegy harminc ministráns szolgált az oltár körül, köztük apák, nagyapák (az atya egykori ministránsai) is gyerekeik, unokáik, dédunokáik mellett. Az atya kései hivatás-ként, negyvenévesen lépett az Úr szőlőjébe, rendkívüli közvetlenségével, empátiájával a hívek szeretetközösségének tiszteletét, megbecsülését élvezte, ez jutott kifejezésre a szertartáson is. Az idős pásztor homíliája végén elmondta, élete nagy álma, hogy az ajka-csingeri egyházközség önálló kápolnáját felépíthessék, s ezen cél érdekében – amelyhez februárban megkapta a püspökség elvi engedélyét – felajánlja egész évi hittanóradíját és plébánosi fizetését is.

A viszlói hittanfesztivál logója

Augusztusban a Szent István-ünnepségek sorában Várpalotán a Nagy Gyula Galériában Prokop Péter festőművész, pap, író volt a város és a plébánia vendége, akinek a Nagy Gyula Galériában kiállítása nyílt meg, s aki a nap hazafias, politikai hangvételű szónoklataival ellentétben – oldásként – a maga csendes-ségében szépségről, jóságról, madárfüttyről, naplementéről és szépítő leányokról, asszonyokról, szeretetről és szerelemtől beszélt közönségének. A 74 éves, Rómában élő pap a megyei lapnak adott interjújában többek között vallott arról, hogy közel negyven éve „bigámiában él” az ecsettel és a tollal, a festészetnek és az irodalomnak szenteli életét, Istent ekképp magasztalva a művészet nyelvén. Kötetei aforizma-gyűjtemények, melyekben papi élményei, tapasztalatai fogalmazódnak meg, derűt, humort, incselkedő hangvételű kritikát sugároznak politikáról és az Egyházzól. A magyarországi jelenről szólva váteszi bölcsességgel fogalmazott: „Szomorú, hogy szülőházamban a széthúzás ördögi köreit járják honfitársaim. Tragikus ez, hiszen éppen a közös

Prokop Péter

nevezőt kellene keresniük az embereknek egymásban. Nem a kritika ellen szólok, mert az szükséges, a nyesegetésre szükség van mindig, ha a jó érdekében történik, az Egyházban is. Sajnos azonban hallom, hogy az állam és az egyházak között is kemény a harc a korábbi egyházi ingatlanokért. De a ház, az ingatlan nem oldja meg a problémákat. A lelkekkel kell foglalkozni, az emberek közé menni az elvallástalanodott világba. Ki kell lépni a templomból ahhoz, hogy vissza tudjuk hívni oda az embereket. Főként a fiatalokhoz kell elmennünk közvetlen párbeszéddel. Mert övök a jövő, én az ő pártjukon állok. . .”

Szeptemberben a katolikus nevelési intézmények köre bővült. A Káptalan-tóti-Kisapáti-Nemesgulács diákjait összefogó iskola fenntartását átvette a Veszprémi Egyházmegye, mert az alapítványi rendszer kistéleplési szinten nem tudott hatékonyan működni. Megkezdődhetett Veszprémben a Vadgesztenye óvodában a kisgyermek nevelése, s a Szilágyi iskolában újtára indult első osztályokkal a katolikus tagozat. A Veszprémi Egyetem épületében működő Hittudományi Főiskola új szakot – musica sacra – indított újtára. A nemrég visszakapott Davidikum épületében pedig elkészült a 92 férőhelyes katolikus középiskolai és főiskolai kollégium. (Folytatjuk.)

Toldi Éva

Family fest - misére várakozó zarándokok a Szent Péter székesegyház előtt

Prokop Péter Együvé tartozás

MÁRIAPÓCS NEMZETI KEGYHELY

A KEGYKÉP VESZPRÉMBEN MÁRCIUS 17-18.

- 14.00 A KEGYKÉP ÉRKEZÉSE A KÁROLY TEMPLOMBA,
PARAKLISZ, VEZETI: KOCSIS FÜLÖP PÜSPÖK
- 15.00 PROCESSZIÓ A SZENT MIHÁLY SZÉKESEGYHÁZBA
- 15.30 A KEGYKÉP ELHELYEZÉSE, KÖSZÖNTŐK
- 16.00 RÓMAI KATOLIKUS SZERTARTÁSOK
- 17.00 AKATHISZTOSZ
- 18.00 RÓMAI KATOLIKUS SZENTMISE
VÉGZI: DR. MÁRFI GYULA ÉRSEK
- 19.00 HANGVERSENY A SZENT MIHÁLY KÓRUS
KÖZREMŰKÖDÉSÉVEL
- 19.30 DR. MÁRFI GYULA ÉRSEK ELŐADÁSA
A MÁRIA TISZTELETRŐL
- 20.00 ELŐSZENTELTEK LITURGIÁJA
VÉGZI: KOCSIS FÜLÖP PÜSPÖK
- 22.00 NAGY ESTI ZSOLOZSMA
- 0.00 ÉJFÉLI ZSOLOZSMA, MAJD VIRRASZTÁS
- 6.00 UTRENYE
- 8.00 IFJÚSÁGI SZENTMISE A PADÁNYI BIRÓ MÁRTON
RÓMAI KATOLIKUS GIMNÁZIUM, EGÉSZSÉGÜGYI
SZAKKÖZÉPISKOLA, SZAKISKOLA ÉS ÁLTALÁNOS
ISKOLA DIÁKJAIVAL
- 9.00 DR. JANKA GYÖRGY ELŐADÁSA
A MÁRIAPÓCSI KEGYKÉPRŐL
- 10.00 IMACSOPORTOK
- 11.00 TRITHEKTI IMAÓRA
- 12.00 A KEGYKÉP PÉCSRE INDUL

A PROGRAMBAN TÖRTÉNŐ ESETLEGES VÁLTOZÁSOKRÓL
A WWW.GOROGKATOLIKUS.HU HONLAP AD TÁJÉKOZTATÁST.

300 ÉVE | KEGYHELY
SZÜLETETT

IMA BÓDI MÁRIA MAGDOLNA BOLDOGGÁ AVATÁSÁÉRT

Szüzességi fogadalmával Magdolna örök hűséget esküdött neked. Gondviselő szeretetedből a zárdaajtó helyett a gyár kapui nyíltak meg előtte. Amilyen szívesen lett volna ismeretlen kis lilium istenszerető jegyeseid koszorújában, ugyanolyan készségesen ment sugározni az isten- és emberszeretetet a rólad megfélekedezett, de mégis jobb sorsra érdemes munkások közé, a gyárba.

„Uram, Királyom! Végy magadhoz!” – ezt az utolsó fohászatát is meghallgattad, amikor vérét ontotta érted. Add meg nekünk Urunk, hogy Magdolnát a szentek társaságában tisztelhesük, mindig a te nagyobb dicsőségedre!

Ámen.

